

פרשת אחרי

קדושים

מקרא מסודר

הפטרת אחרי קדושים

מקרא מסודר

פרשת אחרי

קדושים

טהרת המקדש

מצוות כפרת הקדש
שחיטה מחוץ לאהל מועד

טהרת הארץ

איסורי עדיות

קדושת ישראל

מצוות קדושה
עונשי חילול הקדש
עונשי העריות
הבדלה מהעמים

הפטרת אחרי קדושים

הלא כבני כושים

3 פרשת אחרי קדושים

13 טהרת המקדש

מצוות כפרת הקדש

15	תנאי הקירבה אל הקדש
15	תנאי הקירבה אל הקדש
16	שחיטת הפר והשעיר לחטאת
17	קטורת
17	כפרת הקדש
18	כפרת המזבח
19	שילוח השעיר החי
20	עשיית העולות והקרבת החטאת
21	מחוץ למחנה
21	חוקת עולם
22	כפרת המקדש אחת בשנה
23	קיום המצוה

שחיטה מחוץ לאהל מועד

25	השוחט ולא הביא לאהל מועד
26	השוחט בחוץ
26	האוכל דם
27	הצד חיה ועוף
28	האוכל נבילה וטריפה

29 טהרת הארץ

איסורי עריות

31	פתיחה לאיסורי עריות
31	כלל שאר בשר
32	ערות אביך
32	ערוותך
33	שאר אביך ואמך
33	דודתך
33	אשת בנך
33	ערות אחיך
34	שאר אשתך
34	גדה
34	אשת עמיתך
34	מולך
35	תועבה

35	תבל
35	סיום
39	קדושת ישראל

מצוות קדושה

41	קדושים תהיו
41	מורא אב ואם ושמירת שבת
41	אלילים ומסכה
41	דיני שלמים
42	דיני קציר
43	גניבה ושקר
43	עושה וגול העני והחלש
43	יושר המשפט והצדק
44	אהבת אחים
44	כלאים
45	שפחה חרופה
45	ערלה ונטע רבעי
46	דרכי נוחש והנהגת הגוף
47	חילול הבת
47	שמירת שבת ומורא מקדש
47	אובות וידעונים
47	כבוד הזקנים
48	אהבת הגר
48	מדות ומאזני צדק
49	סיום

עונשי חילול הקדש

51	הנתן מזרעו למולך
52	הפונה לאובות וידעונים

עונשי העריות

הבדלה מהעמים

57	הבדלה מחוקות עריות הגוים
57	הבדלה מאכילת הטמאים
58	עונש אוב וידעני

59	הפטרת אחרי קדושים
----	-------------------

הלא כבני כושיים

תורת היולדת

13	לידת זכר
13	טומאת לידה
13	ימי טהרה
13	לידת נקבה
13	טומאת לידה
13	ימי טהרה
14	קרבן היולדת
14	הבאה
14	סיום
14	אם לא תמצא ידה

נגעי אדם

17	שאת או ספחת או בהרת
17	כי יהיה שאת ספחת בהרת
17	אם יש סימני טומאה
17	אם אין סימני טומאה
17	אם עמד בעינו ביום השביעי
18	אם לא פשה ביום השביעי שנית
18	אם פשה אחרי ההסגרה
18	נגע צרעת
18	כי יהיה נגע והובא לכהן
18	אם יש סימני טומאה
19	אם יש סימני טהרה
19	אם יש סימני טומאה אחרי הטהרה
19	אם יש סימני טהרה אחר הטומאה
19	במקום השחין
19	כי יהיה ונראה לכהן
20	אם יש סימני טומאה
20	אם אין סימני טומאה
20	אם פשה אחרי הסגירו
20	אם לא פשתה
21	מכות אש
21	כי יהיה במכה
21	אם יש סימני טומאה
21	אם אין סימני טומאה
21	אם תפשה אחרי הסגירו

21	אם תעמוד אחרי הסגירו
22	נגע בראש או בזקן
22	תיאור הנגע
22	אם יש סימני טומאה
22	אם אין סימני טומאה
22	אם אין סימני טומאה אחרי ההסגרה
23	אם אין סימני טומאה אחרי הסגרה
23	אם פשה אחרי הטהרה
23	רפואת הנתק
23	בהרות לבנות
23	תיאור הבהרות
23	אם יש סימני טהרה
24	כי ימרט ראשו
24	ימרט ראשו
24	ימרט ראשו מפאת פניו
24	נגע בקרחת
24	אם יש סימני טומאה
25	בגדיו
25	קריאה
25	משך טומאתו
25	ישיבתו

נגעי בגדים

27	נגע בבגד
27	סוגי הבגדים
27	צבע הנגע
27	הסגר ז' ימים
27	אם פשה אחרי ההסגרה
28	שריפת הבגד
28	אם לא פשה אחרי ההסגרה
29	אם לא פשה אחרי הכיבוס
29	אם כהה אחר הכיבוס
29	אם תראה אחרי הקריעה
29	אם סר הנגע אחר כיבוס
30	סיום

תורת המצורע ביום טהרתו

31	רפואת המצורע
-----------	---------------------

31	ראייה שנרפא
31	הזאת הטהרה
31	לקיחת חפצי הטהרה
31	שחיטת צפור אחת
32	טבילת צפור והחפצים בדם
32	הזאה
32	שילוח הצפור החיה
32	כיבוס וז' ימים
32	טהרה לבוא למחנה
32	ז' ימים מחוץ לאהל
33	טהרה ביום השביעי
33	לקיחת קרבנות הטהרה
33	לקיחת קרבנותיו
33	העמדה
34	מעשה האשם
34	תנופת אשם ושמן
34	שחיטת האשם
34	נתינת דם האשם על המצורע
34	מעשה השמן
34	הזאת השמן
35	נתינת השמן על המצורע
35	מעשה חטאת, עולה ומנחה
35	מעשה החטאת
35	שחיטת העולה
35	העלאת העולה והמנחה
36	ואם דל הוא
36	קרבנות הדל
36	הבאת קרבנותיו
36	תנופת האשם והשמן
36	שחיטת האשם
36	נתינת דם האשם
37	הזאת השמן
37	נתינת השמן על המצורע
37	עשיית התורים ובני יונה
37	מנחה
37	סיום

נגעי בתים

39	בדיקה ראשונה
39	כנגע נראה
39	פינוי הבית
39	אם יש סימני טומאה
40	הוצאת האבנים ובדיקה
40	אם פשה הנגע
40	חילוץ והשלכת האבנים
40	הקצות הבית ושפיכת העפר
40	לקיחת אבנים אחרות
40	לקיחת עפר אחר וטוח הבית
40	אם ישוב אחרי כל זה
41	ניתוח הבית
41	דין הבית המוסגר
41	הבא לבית
41	השוכב בבית
41	האוכל בבית
41	חיטוי הבית
41	אם לא פשה אחרי הסגרתו
42	לקיחת חפצי החיטוי
42	שחיטת צפור
42	טבילת החפצים בדם הצפור
42	הזאה ו' פעמים
43	שילוח הצפור החיה
43	סיום תורת הנגעים

תורת הזב

47	טומאת הזב
47	מהו הזב
47	אופני הזוב
47	דיני טומאת הזב
47	משכב
47	מושב
47	הנוגע במשכב
47	היושב במושב
48	הנוגע בזב
48	רוק הזב

48	מרכב
48	נוגע באשר תחתיו
48	נושא
48	מגע הזב
49	מגע הזב בכלי חרש
49	מגע הזב בכלי עץ
49	טהרת הזב
49	טהרתו
49	לקיחת הקרבנות
49	עשיית הקרבנות

שכבת זרע

51	איש ואשה בשכבת זרע
51	איש
51	בגד ועור
51	אשה

נדה וזבה

53	נדה ודיניה
53	דם יהיה זובה
53	ז' ימים
53	נוגע
53	משכב
53	מושב
53	הנוגע במשכב
53	נוגע במושב
53	יושב על משכב ומושב
54	בועל נדה
54	משכב הבועל
54	זבה ודיניה
54	מהו זבה
54	טומאתה כנידה
54	משכב
54	מושב
54	נוגע במשכב ומושב
55	טהרת הזבה
55	לקיחת הקרבנות
55	עשיית הקרבנות

55	סיום פרשיות הטומאה
55	והזרתם
55	זאת תורת

מופת בריחת מחנה אדם

59	דברי המצורעים
60	המצורעים באים למחנה אדם
60	בריחת מחנה אדם
60	ביות המצורעים
61	בשורת המצורעים
61	דברי המלך
62	דברי אחד מעבדיו
62	הליכת הסוסים לראות
62	ביות העם
62	מיתת השליש

טהרת המקדש

• • שמות

מצוות כפרת הקדש

תנאי הקירבה אל
הקדש
זמן הדיבור

אל יבוא בכל עת

ספר ויקרא
פרשה פרשת
אחרי מות
פרשה פרשה
נב (פתוחה)
פרשה פרק טז

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן
בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי-יְהוָה וַיִּמְתּוּ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
דַּבֵּר אֶל-אֶהֱרֹן אַחִיד
וְאֵל-יֹבָא בְּכָל-עַת
אֶל-הַקֹּדֶשׁ
מִבַּיִת לַפְּרֹכֶת
אֶל-פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת
אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶץ
וְלֹא יָמוּת
כִּי בַעֲזֹן אֶרְאֶה עַל-הַכַּפֹּרֶת:

קרבנות אהרן

בְּזֹאת יָבֹא אֶהֱרֹן אֶל-הַקֹּדֶשׁ
בְּפָר בֶּן-בְּקָר לְחֻטָּאת
וְאִיל לְעֹלָה:

פר לחטאת

איל לעולה

לבושי אהרן

כתונת בד

מכנסי בד

אבנט בד

מצנפת בד

רחיצה

כְּתֹנֶת-בֶּד קָדֵשׁ וְלִבְשׁוֹ
וּמְכַנְסֵי-בֶד וַיְהִי עַל-בְּשׂוֹ
וּבְאַבְנֵט בֶּד וַיַּחְגֹּר
וּבְמִצְנַפֶּת בֶּד וַיַּצַּנֵּף
בְּגָדֵי-קֹדֶשׁ הֵם
וַרְחֵץ בְּמַיִם אֶת-בְּשׂוֹ

וּלְבִשׁוּ:

וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח
שְׁנֵי־שַׁעִירֵי עֲזִים לַחֲטָאתָ
וְאֵיל אֶחָד לְעֹלָה:

וְהִקְרִיב אֶהָרֹן אֶת־פֶּר הַחֲטָאתָ אֲשֶׁר־לוֹ
וּכְפָר בְּעֲדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ:

וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים
וְהֶעֱמִיד אֹתָם

לִפְנֵי יְהוָה

פָּתַח אֶהֱל מוֹעֵד:

וַנִּתֵּן אֶהָרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גְּרָלוֹת

גּוֹרֵל אֶחָד לַיהוָה

וּגּוֹרֵל אֶחָד לְעֹזָאוֹל:

וְהִקְרִיב אֶהָרֹן אֶת־הַשְּׁעִיר

אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל לַיהוָה

וַעֲשֶׂהוּ חֲטָאתָ:

וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל לְעֹזָאוֹל

וַיַּעֲמֶדְחֵי לִפְנֵי יְהוָה

לְכַפֵּר עָלָיו

לְשַׁלַּח אֹתוֹ לְעֹזָאוֹל הַמִּדְבָּרָה:

וְהִקְרִיב אֶהָרֹן אֶת־פֶּר הַחֲטָאתָ אֲשֶׁר־לוֹ

קרבנות ישראל

ב' שעירים לחטאת

איל לעולה

שחיטת הפר
והשעיר לחטאת
הקרבת פר אהרן

כפרה

גורל השעירים

העמדה

נתינת גורלות

הקרבת השעיר ליי

העמדת השעיר
לעזאול

שחיטת פר שלו
הקרבה

וְכַפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ
וְשָׁחַט אֶת־פֶּרֶךְ הַחֹטְאֹת אֲשֶׁר־לוֹ:

שחיטה

קטורת
הבאת גחלים וקטורת

גחלי אש

וְלֶקַח
מִלֵּאֵי הַמִּחְתָּה גַּחְלֵי־אֵשׁ
מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
מִלֶּפְנֵי יְהוָה
וּמִלֵּא חֲפָנָיו קֹטֶרֶת סָמִים דִּקָּה
וְהָבִיא מִבֵּית לְפָרְכָת:

קטורת

הבאה לפנים
נתינת הקטורת

וַנִּתֵּן אֶת־הַקֹּטֶרֶת
עַל־הָאֵשׁ
לִפְנֵי יְהוָה
וּכְסָה | עֵנַן הַקֹּטֶרֶת
אֶת־הַכֹּפֶרֶת
אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת
וְלֹא יָמוּת:

כיסוי הענן

כפרת הקדש
הזאת דם הפר

על פני הכפורת

וְלֶקַח מִדַּם הַפֶּרֶךְ
וְהִזָּה בְּאֶצְבָּעוֹ
עַל־פְּנֵי הַכֹּפֶרֶת קֹדְמָה
וּלְפָנֵי הַכֹּפֶרֶת
יִזָּה שִׁבְע־פְּעָמִים

לפני הכפורת

מִן־הַדָּם בְּאֲצָבָעוֹ:

וְשָׁחַט אֶת־שַׁעֲרֵי הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר לָעַם

וְהִבִּיא אֶת־דָּמּוֹ

אֶל־מִבֵּית לַפְּרֹכֶת

וַעֲשֵׂה אֶת־דָּמּוֹ

כְּאֲשֶׁר עֲשֵׂה לְדַם הַפָּר

וְהִזָּה אֹתוֹ

עַל־הַכֹּפֶרֶת

וּלְפָנֵי הַכֹּפֶרֶת:

וּכְפָר עַל־הַקֹּדֶשׁ

מִטְמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וּמִפְשְׁעֵיהֶם לְכָל־חֲטָאתָם

וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד

הַשֹּׁכֵן אֹתָם בְּתוֹךְ טְמֵאתָם:

וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה | בְּאֹהֶל מוֹעֵד

בְּבָאֵו לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ עַד־צִאתוֹ

וּכְפָר

בְּעֵדוֹ

וּבְעֵד בֵּיתוֹ

וּבְעֵד כָּל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל:

וַיֵּצֵא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לְפָנֵי־יְהוָה

וּכְפָר עָלָיו

שחיטת והזאת דם

השעיר

שחיטה

הבאת דם לפנים

על הכפורת

לפני הכפורת

וכפר

הקדש

אהל מועד

אדם לא יהיה באהל

וכפר בעדו וביתו וכל
ישראל

כפרת המזבח

וכפר

נתנת דם על הקרנות

מהפר והשעיר

הזאת דם על המזבח

וטהרו

שילוח השעיר
החי
הקרבת השעיר החי
אחר שאר הכפרות

סמיכה

וידוי

נתנת העונות על
השעיר

וְלָקַח

מִדָּם הַפָּר

וּמִדָּם הַשְּׂעִיר

וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

וְהָיָה עֲלָיו מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים

וְטָהְרוּ וְקִדְּשׁוּ

מִטְמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

וְכֹלֵה מִכֶּפֶר

אֶת־הַקֹּדֶשׁ

וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד

וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ

וְהִקְרִיב אֶת־הַשְּׂעִיר הַחַי:

וְסָמַךְ אֶהָרֶן אֶת־שְׁתֵּי יָדָיו

עַל רֹאשׁ הַשְּׂעִיר הַחַי

וְהִתְעַוְּדָה עָלָיו

אֶת־כָּל־עוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאֶת־כָּל־פְּשָׁעֵיהֶם

לְכָל־חַטָּאתֶם

וְנָתַן אֹתָם

עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר

וְשַׁלַּח בְּיַד־אִישׁ עֵתִי הַמִּדְבָּרָה:
וְנָשָׂא הַשְּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֹונֹתֶם
אֶל־אֲרֶץ גְּזֵרָה
וְשַׁלַּח אֶת־הַשְּׂעִיר בַּמִּדְבָּר:

וּבָא אַהֲרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדֵי הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ
וְהִנִּיחַם שָׁם:

וְרֹחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם
בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ
וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו

וַיֵּצֵא וְעָשָׂה
אֶת־עֹלֹתוֹ
וְאֶת־עֹלֹת הָעֵם
וּכְפָר

בַּעֲדוֹ
וּבַעֲדֵי הָעֵם:

וְאֵת חֶלֶב הַחֹטֵאת
יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ:

שילוח השעיר
ביד איש

ונשא עונתם

מקום השילוח

עשיית העולות
והקדבת החטאת
חילוף בגדים
פשיטת בגדי הקדש

רחיצת בשרו

לבישת בגדיו
עשיית העולות

עולת אהרן

עולת העם

וכפר בעדו והעם

הקטרת חלב
החטאת

מחויץ למחנה
דין משלח השעיר

כיבוס בגדים

רחיצה

ובא למחנה

שריפת הפר והשעיר

והמשלח את השעיר לעזאזל

יכבס בגדיו

ורחץ את בשרו במים

ואחרי־כן יבוא אל המחנה:

ואת פר החטאת

ואת שעיר החטאת

אשר הובא את־דמם לכפר בקדש

יוציא אל־מחויץ למחנה

ושרפו באש

את־ערתם

ואת־בשרם

ואת־פרשם:

הוצאה לחויץ

שריפה

דין השורף

כיבוס בגדים

רחיצה

ובא למחנה

והשרף אתם

יכבס בגדיו

ורחץ את בשרו במים

ואחרי־כן יבוא אל המחנה:

חוקת עולם

עינוי ואיסור מלאכה

הזמן

עינוי

איסור מלאכה

והיתה לכם לחקת עולם

בחדש השביעי בעשור לחדש

תענו את־נפשתיכם

וכל־מלאכה לא תעשו

הַאֲזִיחַ

וְהֶגֶר הֶגֶר בְּתוֹכְכֶם:

כִּי-בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם

לְטַהֵר אֶתְכֶם

מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם

לִפְנֵי יְהוָה

תְּטַהְרוּ:

שִׁבְתַּי שְׁבִתוֹן הִיא לָכֶם

וְעִנִיתֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם

חֻקַּת עוֹלָם:

וְכַפֵּר הַכֹּהֵן

אֲשֶׁר-יִמְשַׁח אֹתוֹ

וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֶת-יָדוֹ לִכְהֵן תַּחַת אָבִיו

וְלָבַשׂ אֶת-בְּגָדֵי הַכֹּהֵן בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ:

וְכַפֵּר

אֶת-מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ

וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד

וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ

יִכַּפֵּר

וְעַל הַכֹּהֲנִים

וְעַל-כָּל-עַם הַקְּהָל

יִכַּפֵּר:

כפרה וטהרה

שבתון ועינוי

שבתון

עינוי

כפרת המקדש
אחת בשנה
הכהן המכפר

המתכפרים

הקדש

אהל מועד ומזבח

הכהנים והעם

חקת עולם

וְהִיְתָה־זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם
לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַטָּאתָם
אַחַת בַּשָּׁנָה

אחת בשנה

קיום המצוה

וַיַּעַשׂ

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

• שמות • ספר ויקרא •

שחיטה מחוץ לאהל מועד

פרשה נג
(פתחה)
סדר יד
פרק יז

וידבר יהוה אל-משה לאמר:

דבר

אל-אהרן

ואל-בניו

ואל כל-בני ישראל

ואמרת אליהם

זה הדבר אשר-צוה יהוה לאמר:

איש איש מבית ישראל

אשר ישחט

שור

או-בשב

או-עז

במחנה

או אשר ישחט מחוץ למחנה:

ואל-פתח אהל מועד לא הביאו

להקריב קרבן ליהוה

לפני משכן יהוה

דם יחשב לאיש ההוא

דם שפך

ונכרת האיש ההוא מקרב עמו:

למען אשר יביאו בני ישראל

את-זבחייהם אשר הם זכחים על-פני השדה

השוחט ולא
הביא לאהל
מועד

איסור שחיטה בחוץ

דם יחשב

עונש

זבחי שלמים ליי
במקום לשעירים
זבחי השדה

והביאם ליהוה
 אל-פתח אהל מועד
 אל-הכהן
 וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם:
 וזרק הכהן את-הדם
 על-מזבח יהוה
 פתח אהל מועד
 והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה:
 ולא-יזבחו עוד את-זבחייהם
 לשעירים אשר הם זנים אחריהם
 חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם:

ויאליהם תאמר
 איש איש
 מבית ישראל
 ומן-הגור אשר-יגור בתוכם
 אשר-יעלה עלה או-זבח:
 ואל-פתח אהל מועד לא יביאנו
 לעשות אתו ליהוה
 ונכרת האיש ההוא מעמיו:

ויאיש איש

סדר הבאת הזבח
 הבאה לאהל מועד

זריקת הדם

הקטרת החלב
 ולא יזבחו לשעירים

חקת עולם

השוחט בחוץ

המעלה עולה וזבח
 בחוץ

ונכרת

האוכל דם
 עונש האוכל דם

מִבֵּית יִשְׂרָאֵל
וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם
אֲשֶׁר יֹאכַל כָּל־דָּם
וְנִתְּתִי פָנָי בְּנֶפֶשׁ הָאֹכֵלֶת אֶת־הַדָּם
וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמָּהּ:

כִּי נֶפֶשׁ הַבֶּשֶׂר בְּדָם הוּא
וְאֲנִי נֹתְתִיו לָכֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ
לְכַפֵּר עַל־נֶפְשֹׁתֵיכֶם
כִּי־הַדָּם הוּא בְּנֶפֶשׁ יְכַפֵּר:
עַל־כֵּן אִמְרַתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
כָּל־נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא־תֹאכַל דָּם
וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לֹא־יֹאכַל דָּם:

וְאִישׁ אִישׁ
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם
אֲשֶׁר יִצוּד
צִיד חַיָּה
אוֹרְעוּף
אֲשֶׁר יֹאכַל
וְשִׁפָּךְ אֶת־דָּמֹו
וְכִסְהוּ בְּעֶפְרָה:

כִּי־נֶפֶשׁ כָּל־בֶּשֶׂר דָּמֹו בְּנֶפֶשׁוֹ הוּא

והכרתי

יחוד כפרת הדם
למזבח
נפש הבשר בדם

לכן אמרתי לא
תאכלו דם

הצד חיה ועוף

ושפך דמו וכסהו
בעפר

כי דם בשר בנפשו

וַאֲמַר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
דָּם כָּל-בֶּשֶׂר לֹא תֹאכְלוּ
כִּי נֶפֶשׁ כָּל-בֶּשֶׂר דָּמָה הוּא
כָּל-אֲכָלְיוֹ יִכְרַת:

וְכָל-נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבִלָה וְטֶרֶף
בְּאֶזְרַח וּבְגֵר
וְכֶבֶס בְּגָדָיו
וְרֹחֵץ בַּמַּיִם
וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב
וְטָהַר:
וְאִם לֹא יִכְבֵּס
וּבִשְׂרוֹ לֹא יִרְחֹץ
וְנִשְׂא עֹוֹנוֹ:

ואומר לא תאכלו

האוכל יכרת

האוכל נבילה
וטריפה
טומאת האוכל נבילה
וטריפה

כבוס בגדים

רחיצה

טמא לערב

ואם לא יכבס

ונשא עונו

טהרת הארץ

שמות • ספר ויקרא • פרקיז

איסורי עריות

פתיחה לאיסורי עריות

לא תעשו כמצרים וכנען

משפטי תעשו

ושמרתם חקותי

כלל שאר בשר

פרשה נד
(פתוחה)
סדר טו
פרק יח

וידבר יהוה אל-משה לאמר:
דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם

אני יהוה אלהיכם:

כמעשה ארץ-מצרים

אשר ישבתם בה

לא תעשו

וכמעשה ארץ-כנען

אשר אני מביא אתכם שמה

לא תעשו

ובחקתיהם לא תלכו:

את-משפטי תעשו

ואת-חקתי תשמרו ללכת בהם

אני יהוה אלהיכם:

ושמרתם את-חקתי ואת-משפטי

אשר יעשה אתם הארם וחי בהם

אני יהוה:

איש איש

אל-כל-שאר בשרו

לא תקרבו לגלות ערוה

פרשה נה
(סתומה)

אני יהוה:

עֲרוֹת אֲבִיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה

פרשה נו
(פתוחה)

אִמְךָ הוּא

לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתֶיהָ:

עֲרוֹת אִשְׁתְּ-אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה

נד
(סתומה)

עֲרוֹת אֲבִיךָ הוּא:

עֲרוֹת אַחֻזְתְּךָ

נח
(סתומה)

בֵּת-אֲבִיךָ אוֹ בֵּת-אִמְךָ

מוֹלַדְת בֵּית אוֹ מוֹלַדְת חוּץ

לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָן:

עֲרוֹת בֵּת-בְּנֶךָ אוֹ בֵּת-בְּתֻרְךָ

נט
(סתומה)

לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָן

כִּי עֲרוֹתָךְ הֵנָּה:

עֲרוֹת בֵּת-אִשְׁתְּ אֲבִיךָ מוֹלַדְת אֲבִיךָ

ס
(סתומה)

אַחֻזְתְּךָ הוּא

לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתֶיהָ:

עדות אביך
אמך

אשת אביך

ערוותך
אחוזתך

בת בנך או בת בתך

בת אשת אביך

שאר אביך ואמך
אחות אביך

עֲרוֹת אֲחוֹת-אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה
שָׂאֵר אָבִיךָ הוּא:

פרשה סא
(פתוחה)

אחות אמך

עֲרוֹת אֲחוֹת-אִמְךָ לֹא תִגְלֶה
כִּי-שָׂאֵר אִמְךָ הוּא:

פרשה סב
(סתומה)

דודתך

אשת אחי אביך

עֲרוֹת אֲחִי-אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה
אֶל-אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרָב
דִּדְתָךְ הוּא:

פרשה סג
(סתומה)

אשת בנך
בלתך

עֲרוֹת כְּלִתְךָ לֹא תִגְלֶה
אִשְׁת בְּנֶךָ הוּא
לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתֶיהָ:

פרשה סד
(סתומה)

ערות אחיך
אשת אחיך

עֲרוֹת אִשְׁת-אָחִיךָ לֹא תִגְלֶה
עֲרוֹת אָחִיךָ הוּא:

פרשה סה
(פתוחה)

עֲרוֹת אִשָּׁה וּבְתוּלָה לֹא תִגְלֶה

אֶת־בֵּת־בְּנֵהָ

וְאֶת־בֵּת־בְּתוּלָהּ

לֹא תִקַּח לְגִלוֹת עֲרוֹתֶיהָ

שִׂאֲרָהּ הִנֵּה

זָמָה הוּא:

וְאִשָּׁה אֶל־אֲחֻתָּהּ לֹא תִקַּח

לְעִזָּר

לְגִלוֹת עֲרוֹתֶיהָ עֲלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ:

וְאֶל־אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָהּ

לֹא תִקְרָב

לְגִלוֹת עֲרוֹתֶיהָ:

וְאֶל־אִשֶּׁת עַמִּיתְךָ

לֹא־תִתֵּן שְׂכָבְתְךָ לְזִרְעָהּ

לְטְמֵאָה־בָּהּ:

וּמִזְרַעְךָ

שאר אשתך
אשה ובתה

פרשה טו
(סתומה)

אשה אל אחותה

נדה
אשה בנדת טומאתה

אשת עמיתך
אשת עמיתך

מולך

לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לְמִלְךָ
וְלֹא תַחֲלִל אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ
אֲנִי יְהוָה:

תועבה
זכר

וְאֶת־זִכְרֵךְ
לֹא תִשָּׁכַח מִשְׁכַּבְךָ אִשָּׁה
תועבה הוא:

תבל
בהמה

וּבְכָל־בְּהֵמָה
לֹא־תִתֵּן שְׂכָבְתָךְ
לְטִמְאָה־בְּהֵמָה
וְאִשָּׁה לֹא־תַעֲמִד לְפָנַי בְּהֵמָה לְרִבְעָה
תבל הוא:

אשה לפני בהמה

אֶל־תִּטְמְאוּ בְּכָל־אֵלֶּה
כִּי בְּכָל־אֵלֶּה נִטְמָאוּ הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלַּח מִפְּנֵיכֶם:
וּתְטַמְּאוּ אֶת־הָאָרֶץ
וְאֶפְקְדוּ עוֹנָה עָלֶיהָ

סיום
באלה נטמאו ותקיא
הארץ

וְתִקַּא הָאָרֶץ אֶת־יֹשְׁבֵיהָ:

וּשְׁמַרְתֶּם אֹתָם

אֶת־חֻקְתִּי וְאֶת־מִשְׁפָּטֵי

וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה

הָאֲזֹחַ

וְהִגַּר הִגַּר בְּתוֹכְכֶם:

כִּי אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבֹת הָאֵל

עֲשׂוּ אֲנֹשֵׁי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם

וְתִטְמֵא הָאָרֶץ:

וְלֹא־תִקְיֵא הָאָרֶץ אֶתְכֶם

בְּטִמְאַכֶם אֶתָּהּ

כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם:

כִּי כָל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה

וְנִכְרְתוּ הַנַּפְשׁוֹת הַעֹשֹׂת מִקְרֹב עִמָּם:

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי

לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת

מִחֻקֹּת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם

וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

ואתם תשמרו ולא תעשו

כי עשו הגוים

ולא תקיאו אתכם הארץ

העושה ונכרתה

ושמרתם ולא תטמאו

קדושים תהיו

שמות • ספר ויקרא • פרק יח

קדושת ישראל

שמות • ספר ויקרא • פרק יח

מצוות קדושה

קדושים תהיו

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
דַּבֵּר אֶל-כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

פרשה טז
(פתוחה)
סדר טז
פרשת
קדושים
פרק יט

קדושים תהיו

כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

חתימה

מורא אב ואם
ושמירת שבת
אמו ואביו תיראו

אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ

שבתותי תשמורו

וְאֵת-שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ

חתימה

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אלילים ומסכה
לא תפנו אל האלילים

אֶל-תִּפְנֹוּ אֶל-הָאֱלִילִים

לא תעשו אלהי
מסכה

וְאֵלֵהֶי מִסַּכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם

חתימה

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

דיני שלמים

וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה

לְרִצְנֹכֶם תִּזְבַּחְהוּ:

בְּיוֹם זִבְחֹכֶם יֹאכַל

וּמִמַּחֲרַת

וְהַנּוֹתֵר עַד-יוֹם הַשְּׁלִישִׁי

בְּאֵשׁ יִשְׂרָף:

וְאִם הָאָכַל יֹאכַל בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי

פְּגוּל הוּא לֹא יִרְצָה:

וְאִכְלוּ

עוֹנֵוּ וְיִשָּׂא

כִּי-אֶת-קֹדֶשׁ יְהוָה חָלַל

וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמּוּיָהּ:

וּבִקְצֹרְכֶם אֶת-קִצִּיר אֲרֻצְכֶם

לֹא תִכְלֶה פֶּאת שְׂדֵךְ לְקִצֹּר

וְלִקְטַת קִצִּירְךָ לֹא תִלְקֹט:

וּכְרֻמְךָ לֹא תַעֲוִיל

וּפְרִט כְּרֻמְךָ לֹא תִלְקֹט

לְעֵנִי וּלְגֵר תַּעֲזֹב אֹתָם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

לרצונכם

אכילה לב ימים

הנותר בשלישי

אם נאכל בשלישי

עונש האוכל נותר

דיני קציר

לא תכלה פאת שדך

לא תלקט לקט
קצירך

לא תעוול כרמך

לא תלקט פרט כרמך

תעזוב לעני וגר

חתימה

גניבה ושקר
לא תגנבו

לֹא תִגְנְבוּ

לא תכחשו

וְלֹא־תִכְחָשׁוּ

לא תשקרו

וְלֹא־תִשְׁקְרוּ

לא תשבועו בשמי
לקר

אִישׁ בְּעַמִּיתוֹ:

וְלֹא־תִשְׁבְּעוּ בְּשֵׁמִי לִשְׁקֹר

חתימה

וְחָלַלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ

אֲנִי יְהוָה:

עושק וגזל העני
והחלש
לא תעשוק רעך

לֹא־תַעֲשֹׂק אֶת־רֵעֶךָ

לא תגזול

וְלֹא תִגְזֹל

לא תלין פעולת שכיר

לֹא־תִלִּין פְּעֻלַּת שְׂכִיר אֹתְךָ עַד־בֹּקֶר:

לא תקלל חרש

לֹא־תִקְלַל חֵרֵשׁ

לא תתן מכשול לפני
עור

וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשָׁל

חתימה

וְיִרְאֵת מֵאֲלֹהֶיךָ

אֲנִי יְהוָה:

יושר המשפט
והצדק
לא תעשו עול
במשפט

לֹא־תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפָּט

לֹא־תִשָּׂא פְּנֵי־דָל

וְלֹא תִהְדָּר פְּנֵי גָדוֹל

בְּצַדֶּק תִּשְׁפֹּט עַמִּיתְךָ:

לֹא־תִלְךָ רֶכִיל בְּעַמֶּיךָ

לֹא תִעַמְדַּעַל־דָּם רֵעֶךָ

אָנֹכִי יְהוָה:

לֹא־תִשְׁנֵא אֶת־אֲחִיךָ בְּלִבְכָּךְ

הַזֹּכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת־עַמִּיתְךָ

וְלֹא־תִשָּׂא עָלָיו חֲטָא:

לֹא־תִקַּם

וְלֹא־תִטּוֹר

אֶת־בְּנֵי עַמֶּיךָ

וְאַהֲבַת־לֵרֵעֶךָ כְּמוֹךָ

אָנֹכִי יְהוָה:

אֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ

בְּהִמָּתֵךְ לֹא־תִרְבִּיעַ כְּלָאִים

לא תשא פני דל

לא תהדר פני גדול

בצדק תשפט עמיתך

לא תלך רכיל בעמך

לא תעמוד על דם רעך

חתימה

אהבת אחים
לא תשנא בלבבך

הזכח ולא תשא חטא

לא תקום

לא תטור

ואהבת לרעך כמוך

חתימה

כלאים

פתיחה

לא תרביע בהמה
כלאים

לא תזרע שדה כלאים

לא יעלה עליך בגד
כלאים

שָׂרָךְ לֹא-תִזְרַע כְּלָאִים

וּבִגְד כְּלָאִים שֶׁעֲטָנָו לֹא יַעֲלֶה עֲלֶיךָ:

שפחה חרופה
כפרת שוכב שפחה
חרופה באשם

בקרת ולא יומתו

והביא אשם

וכפר

וְאִישׁ כִּי-יִשְׁכַּב אֶת-אִשְׁהוֹ שִׁכְבַּת-זָרַע

וְהוּא שִׁפְחָה נְחֹרֶפֶת לְאִישׁ

וְהַפְדָּה לֹא נִפְדָּתָהּ

אוֹ חִפְשָׁה לֹא נִתַּן-לָהּ

בְּקֶרֶת תִּהְיֶה

לֹא יוּמָתוּ כִּי-לֹא חִפְשָׁה:

וְהִבִּיא אֶת-אֲשָׁמוֹ לַיהוָה

אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד

אִיל אֲשֵׁם:

וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן בְּאִיל הָאֲשֵׁם

לִפְנֵי יְהוָה

עַל-חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא

וְנִסְלַח לוֹ מִחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא:

ערלה ונטע רבעי

ג' שנים לא יאכל

וְכִי-תִבְאוּ אֶל-הָאָרֶץ

פרשה סח
(פתוחה)

וְנִטְעַתֶם כָּל-עֵץ מֵאֲכָל

סדר יז

וְעֵרְלֹתֶם עֵרְלֹתוֹ אֶת-פְּרִוֹ

שְׁלֹשׁ שָׁנִים

יְהִיֶה לָכֶם עֲרֻלִים

לֹא יֵאָכְלוּ:

וּבְשָׁנָה הַרְבִּיעִת

יְהִיֶה כָּל-פְּרִי קֹדֶשׁ הַלְּוִיִּם לַיהוָה:

וּבְשָׁנָה הַחֲמִישִׁת

תֵּאָכְלוּ אֶת-פְּרִי

לְהוֹסִיף לָכֶם תְּבוּאָתוֹ

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

לֹא תֵאָכְלוּ עַל-הַדָּם

לֹא תִנְחָשׁוּ

וְלֹא תַעֲוֹנֶנּוּ:

לֹא תִקְפוּ פֶּאת רֵאשֵׁיכֶם

וְלֹא תִשְׁחִית אֶת פֶּאת זִקְנֶיךָ:

וְשִׂרְט לְנֶפֶשׁ לֹא תִתְּנוּ בְּבֶשְׂרְכֶם

וּבִתְבַּת קַעֲקַע לֹא תִתְּנוּ בְּכֶם

אֲנִי יְהוָה:

בשנה הדי' קדש
הילולים

בחמישית תאכלו

חתימה

דרכי נוחש
והנהגת הגוף
לא תאכלו על הדם

לא תנחשו

לא תעוננו

לא תקיפו פאת
ראשכם

לא תשחית פאת
זקנד

לא תתן שרט לנפש

לא תתן כתובת
קעקע

חתימה

חילול הבת
אל תחלל את בתך

אַל-תַּחַלֵּל אֶת-בֵּתְךָ לְהַזְנוֹתָהּ
וְלֹא-תִזְנֶה הָאָרֶץ
וּמִלֵּאָה הָאָרֶץ זִמָּה:

שמירת שבת
ומורא מקדש
שבתותי תשמרו

אֶת-שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ

מקדשי תיראו

וּמִקְדָּשַׁי תִּירְאוּ

חתימה

אֲנִי יְהוָה:

אובות וידעונים
לא תפנו לאובות

אַל-תִּפְנֶוּ אֶל-הָאֱבֹת

לא תפנו לידעונים

וְאֶל-הַיִּדְעֹנִים

אַל-תִּבְקְשׁוּ לְטַמְּאָהּ בָּהֶם

חתימה

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

כבוד הזקנים
מפני שיבה תקום

מִפְּנֵי שִׁיבָה תִּקּוּם

והדרת פני זקן

וְהִדְרַת פְּנֵי זָקֵן

וִירֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ

חתימה

אֲנִי יְהוָה:

פרשה סט
וכי יגור אתך גר בארצכם
(סתומה)

לא תונו אתו:

כאזרח מכם יהיה לכם הגר | הגר אתכם

ואהבת לו כמוך

כי גרים הייתם בארץ מצרים

אני יהוה אלהיכם:

לא תעשו עול

במשפט

במדה

במשקל

ובמשורה:

מאזני צדק

אבני צדק

איפת צדק

והיון צדק

יהיה לכם

אני יהוה אלהיכם

אהבת הגר

לא תונו גר

כאזרח יהיה

ואהבת לו כמוך

חתימה

מדות ומאזני צדק
לא תעשו עול
במשפט

לא תעשו עול במדה

לא תעשו עול
במשקל

לא תעשו עול
במשורה

מאזני צדק

אבני צדק

איפת צדק

היון צדק

חתימה

אֲשֶׁר-הוֹצֵאתָנוּ אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

סיום

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-כָּל-חֻקְתֵי

וְאֶת-כָּל-מִשְׁפָּטַי

וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם

אֲנִי יְהוָה:

שמות • פרשת קדושים • פרקיט

עונשי חילול הקדש

הנותן מזרעו
למולד
מות בידי אדם

וידבר יהוה אל-משה לאמר:

פרשה ע
(פתוחה)
פרק כ

ואל-בני ישראל תאמר

איש איש

מבני ישראל

ומז-הגר | הגר בישראל

אשר יתן מזרעו למלך

מות יומת

עם הארץ ירגמהו באבן:

ירגמוהו באבן

והכרתי אותו

ואני אתן את-פני באיש ההוא

והכרתי אתו מקרב עמו

כי מזרעו נתן למלך

למען טמא את-מקדשי

ולחלל את-שם קדשי:

טימא מקדשי

חילל שמי

אם יעלימו עם הארץ
עיניהם

ואם העלם יעלימו עם הארץ את-עיניהם

מז-האיש ההוא

בתתו מזרעו למלך

לבלתי המית אתו:

ושמתי אני את-פני

באיש ההוא ובמשפחתו

ושמתי פני בו ובכל
הזונים

וְהִכַּרְתִּי אֹתוֹ
וְאֵת כָּל־הַזִּנִּים אַחֲרָיו
לְזִנֹּת אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִקְרֵב עַמִּים:

וְהִנָּפֵשׂ אֲשֶׁר תִּפְנֶה אֶל־הָאֵבֶת וְאֶל־הַיַּדְעֻנִּים
לְזִנֹּת אַחֲרֵיהֶם

וְנִתַּתִּי אֶת־פְּנֵי בְנֵי־הָהָא
וְהִכַּרְתִּי אֹתוֹ מִקְרֵב עַמּוֹ:

וְהִתְקַדְּשִׁיתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם:

הפונה לאובות
וידעונים

והכרתי אותו

סיום

עונשי העריות

המקלל אביו ואמו

כִּי־אִישׁ אִישׁ אִישׁ יִקְלַל אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ

יומת

מוֹת יוּמַת

אָבִיו וְאִמּוֹ קָלַל

דְּמִיו בּוֹ:

הנואף את אשת איש

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאֹף אֶת־אִשְׁתׁ אִישׁ

אֲשֶׁר יִנְאֹף אֶת־אִשְׁתׁ רֵעֵהוּ

יומתו

מוֹת־יוּמַת הַנְּאֹף וְהַנְּאֹפֶת:

השוכב את אשת אביו

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־אִשְׁתׁ אָבִיו

עֲרוֹת אָבִיו גָּלָה

יומתו

מוֹת־יוּמַתוֹ שְׁנֵיהֶם

דְּמִיהֶם בָּם:

השוכב את כלתו

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־כַּלְתּוֹ

יומתו

מוֹת יוּמַתוֹ שְׁנֵיהֶם

תִּבְלַע עֵשׂוֹ

דְּמִיהֶם בָּם:

השוכב את זכר

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־זָכָר מִשְׁכַּבֵּי אִשָּׁה

תוֹעֵבָה עָשׂוֹ שְׁנֵיהֶם

יומתו

מוֹת יוּמַתוֹ

דְּמִיהֶם בָּם:

הלוקח אשה ואמה

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשָּׁה וְאֶת־אִמָּהּ

זִמָּה הוּא

בְּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ אֹתוֹ וְאֵתֶהוּ
וְלֹא־תִהְיֶה זְמִיחַ בְּתוֹכְכֶם:

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שְׂכָבְתוֹ בְּכַהֲמָה

מִזֹּת יוֹמֵת

וְאֶת־הַכַּהֲמָה תִּהְדָּגוּ:

וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל־כָּל־כַּהֲמָה לְרִבְעֵהָ אֹתָהּ

וְהִרְגַתְּ אֶת־הָאִשָּׁה

וְאֶת־הַכַּהֲמָה

מִזֹּת יוֹמֵתוּ

דְּמֵיהֶם בָּם:

וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִקַּח אֶת־אָחִיתוֹ

בְּת־אָבִיו אוֹ בְת־אִמּוֹ

וְרָאָה אֶת־עֵרֹתָהּ

וְהִיא־תִרְאֶה אֶת־עֵרֹתוֹ

חֶסֶד הוּא

וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְנֵי עַמֶּם

עֵרֹת אָחִיתוֹ גְּלָהּ

עוֹנֵוּ יִשְׂאֵ:

וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה דֹּה

וְגִלָּה אֶת־עֵרֹתָהּ

אֶת־מִקְרָהּ הָעֵרָה

וְהוּא גִלָּתָהּ אֶת־מִקְוֹר דְּמִיָּהּ

וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקֶּרֶב עַמֶּם:

וְעֵרֹת אָחִיתוֹ אִמָּךְ וְאָחִיתוֹ אָבִיךָ לֹא תִגְלֶהּ

כִּי אֶת־שְׂאִרוֹ הָעֵרָה

ישרפו באש

הנותן שכבתו
בכהמה

יומת

הכהמה תיהרג
אשה הקרבה לכהמה

הריגת האשה
והכהמה

הלוקח את אחותו

ונכרתו

השוכב את אשה דוה

ונכרתו

המגלה ערות אחות
אביו ואמו

עֹנֵם יִשְׂאוּ:

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת-דֹּדָתוֹ

עֲרוֹת דָּדוֹ גְּלָה

חֲטָאִים יִשְׂאוּ

עֲרִירִים יָמְתוּ:

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת-אִשְׁתּוֹ אָחִיו

נִדְּהָ הוּא

עֲרוֹת אָחִיו גְּלָה

עֲרִירִים יִהְיוּ:

עונם ישאו
השוכב את דודתו

ערירים ימותו

הלוקח את אשת
אחיו

ערירים יהיו

שמות • פרשת קדושים • פרק כ

הבדלה מהעמים

הבדלה מחוקות
ערייות הגויים

וּשְׁמַרְתֶּם

אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי

וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי

וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם

ולא תקיאו הארץ

וְלֹא־תִקְיֹא אֶתְכֶם הָאָרֶץ

אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לְשִׁבְתָּ בָּהּ:

לא תלכו בחוקות הגוי

וְלֹא תִלְכוּ בְּחֻקֹּת הַגּוֹי

אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלַּח מִפְּנֵיכֶם

כִּי אֶת־כָּל־אֱלֹהִים עָשׂוּ וְאֶקְזֶן בָּם:

תירשו את אדמתם

וְאָמַר לְכֶם

אֲתֶם תִּירְשׁוּ אֶת־אֲדָמָתְכֶם

וְאֲנִי אֶתְנַנֶּה לְכֶם לְרִשְׁתָּ אֹתָהּ

הבדלתי אתכם מן
העמים

אָרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדִבְשׁ

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים:

הבדלה מאכילת
החמץ

וְהִבְדַּלְתֶּם

בֵּין־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה לְטֵמְאָה

וּבֵין־הָעוֹף הַטֵּמֵא לְטָהוֹר

ולא תשקצו

וְלֹא־תִשְׁקְצוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם

בְּכֹהֵנִי

וּבְעוֹף

וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׁ הָאָדָמָה

אֲשֶׁר-הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטָמֵא:

וְהָיִיתֶם לִי קְדוֹשִׁים

כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה

וְאֲבַדְלֵ אֶתְכֶם מִן-הָעַמִּים לְהִיוֹת לִי:

וְאִישׁ אִוֵּ-אִשָּׁה

כִּי-יְהִיָּה בָהֶם אֹב אוֹ יִדְעֵנִי

מֵוַת יוּמַתּוּ

כָּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אֹתְכֶם

דְּמִיָּהֶם בָּס:

ותהיו קדושים

עונש אוב וידעני

ירגמו באבן

הפטרת אחרי

קדושים

שמות • פרשת קדושים • פרק כ

הלא כבני כושיים

עמוס פרשה כח (פתוחה)

הֲלוֹא כְּבָנֵי כוֹשִׁים אַתֶּם לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
נְאֻם־יְהוָה
הֲלוֹא אֶת־יִשְׂרָאֵל הֶעֱלִיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּפְלִשְׁתִּים מִכַּפְתּוֹר וְאַרְם מִקִּיֹּר:
הֲנֵה עֵינֵי | אֲדַנִּי יְהוָה בְּמַמְלַכָּה הַחֲטָאָה
וְהִשְׁמַדְתִּי אֹתָהּ מֵעַל פְּנֵי הָאֲרָמָה
אָפֶס כִּי לֹא הִשְׁמִיד אֲשֶׁמִּיד אֶת־בַּיִת יַעֲקֹב
נְאֻם־יְהוָה:

כִּי־הִנֵּה אֲנֹכִי מְצִיָּה
וְהִנְעוֹתִי בְּכָל־הַגּוֹיִם אֶת־בַּיִת יִשְׂרָאֵל
כְּאִשׁוֹר וְנֹעַ בְּכַבְרָה
וְלֹא־יִפּוֹל צָרוֹר אֶרֶץ:
בְּחָרֵב יָמוּתוּ כָּל חֲטָאֵי עַמִּי
הָאֲמֹרִים
לֹא־תִגִּישׁ וְתִקְדְּדוּם בְּעֵדֵינוּ הָרְעָה:

בַּיּוֹם הַהוּא
אָקִים אֶת־סֶכֶת דָּוִד הַנְּפֹלֶת
וְגִדְרָתִי אֶת־פְּרִצִּיהֶן וְהִרְסֵתִיו אָקִים
וּבְנִיתִיהָ כִּימֵי עוֹלָם:
לְמַעַן יִירָשׁוּ אֶת־שְׂאֵרֵי אֲדוֹם
וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם
נְאֻם־יְהוָה עֲשֵׂה זֹאת:

פרשה כט (פתוחה)

הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאֵם יְהוָה
וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בְּקֶצֶר וְדֹרֵךְ עֲנָבִים בְּמִשְׁךְ
הַזֶּרַע
וְהִטִּיפוּ הַהָרִים עֲסִיס וְכָל־הַגְּבְעוֹת
תִּתְמוּגְגָנָה:
וְשִׁבְתִּי אֶת־שִׁבּוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבָנָו
עָרִים נְשִׁמוֹת וַיִּשְׁבּוּ
וְנָטְעוּ כַרְמִים וְשָׂתוּ אֶת־יַיִנָם
וְעָשׂוּ גִזְוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִיהֶם:
וְנִטְעָתִים עַל־אֲדָמָתָם וְלֹא יִנְתָּשׂוּ עוֹד
מֵעַל אֲדָמָתָם
אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

